C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r/p-6/25 Judecătoria Edineț sediul Briceni
1-24128065-03-16r-06012025 Judecător A.Procopișina

D E C I Z I E
În numele Legii
10 ianuarie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ion Talpa
Judecători Ghenadie Liulca, Ecaterina Arseni
Grefier Rodica Oceredniĭ
Cu participarea:
Procurorului Ira Guțu
Avocatului Vasile Martin

a judecat în ședință închisă, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Vasile Martin împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 16.12.2024, prin care a fost admis demersul procurorului și prelungită măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, cu eliberarea mandatului de prelungire a arestului pe un termen de 30 zile, de la 22.12.2024 până la 21.01.2025, ora 09:10, în privința lui:

Gubceac Vadim *****, născut la *****, codul de identificare *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, studii gimnaziale, nesupus serviciului militar, celibatar, neangajat în câmpul muncii, cu antecedente penale,

acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, art.171 alin.(2) lit.a) CP.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei penale prezentate instanței, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al SUP a IP Briceni, Eduard Dvorschi, din 23.09.2024, a fost dispusă începerea urmăririi penale în temeiul unei bănuieli rezonabile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, art.171 alin.(2) lit.a) CP, iar prin ordonanța din 23.09.2024 emisă de procurorul în Procuratura raionului Briceni, Sorin Dolghieri, Gubceac Vadim a fost pus sub învinuire, incriminându-i-se comiterea acestei infracțiuni, și anume, că la data de 23.09.2024, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile şi dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se la domiciliul lui ***** situat în *****, după ce împreună cu *****, ***** şi minora *****, a.n.*****, au consumat băuturi alcoolice, folosindu-se de faptul că ultima datorită consumului de alcool s-a culcat, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, a început să o atingă la organele genitale, apoi a încercat forțat să o dezbrace de pantaloni, şi contrar voinței ei să întrețină un act sexual neconsimțit, exprimat prin penetrare vaginală. Acțiunile lui Gubceac Vadim nu au fost duse până la capăt din cauze independente de voința sa, fapta fiind curmată de ***** şi *****, care auzind strigăte de ajutor a victimei *****, au intrat în odaia unde ultima se afla. Ca urmare, minora ***** a reușit să fugă, apelând la serviciul 112.

La data de 23.09.2024, ora 09:10, Gubceac Vadim a fost reținut pe cauza dată, iar la 25.09.2024 în privința acestuia a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 zile, începând cu data reținerii până la 23.10.2024, ora 09:10, acest termen ulterior fiind prelungit până la 22.12.2024, ora 09.10.

La data de 13.12.2024 procurorul în Procuratura raionului Briceni, Sorin Dolghieri, a înaintat instanței de judecată demers, încuviințat de procurorul-șef interimar în Procuratura raionului Briceni, Tatiana Russu, fiind solicitată prelungirea în privința inculpatului Gubceac Vadim a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 zile, invocându-se că în continuare este necesară ținerea inculpatului în arest datorită prezenței riscului eschivării acestuia, riscului de împiedicare la buna desfășurare a procesului judiciar, riscului de comitere altor infracțiuni.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 16.12.2024, a fost admis demersul procurorului și prelungită în privința lui Gubceac Vadim măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, cu eliberarea în acest sens a mandatului de prelungire a arestului pe un termen de 30 zile, de la 22.12.2024 până la 21.01.2025, ora 09:10.

Încheierea și mandatul în cauză au fost atacate cu recurs de către avocatul Vasile Martin în interesele inculpatului Gubceac Vadim, fiind solicitată casarea actului judecătoresc contestat cu dispunerea aplicării față de inculpat a unei măsuri preventive mai lejere – arestarea la domiciliu în *****.

În argumentarea acestor solicitări apărătorul-recurent a invocat, că la eliberarea mandatului de prelungire a arestării preventive în privința inculpatului Gubceac Vadim instanța de judecată s-a condus doar de argumentele invocate de procuror în demersul său, care de fapt nu corespund realității.

Invocă apărătorul, că inculpatul anterior a săvârşit fapte criminale și apărarea nu neagă acest fapt, însă Gubceac Vadim având vârsta de 17 ani neîmpliniți, fiind încă minor, a participat la săvârșirea unei infracțiuni, pe acest caz nefiind adoptată o sentință de condamnare, deci Gubceac Vadim la moment este fără antecedente penale.

De asemenea, invocă apărătorul, că inculpatul nu este antrenat în câmpul muncii și acest fapt nu este totalmente vina inculpatului, întrucât el este locuitor al zonei rurale unde locuri de muncă nu sunt. La locul de trai inculpatul se caracterizează pozitiv şi argumentul procurorului precum că Gubceac Vadim ar putea săvârși o altă infracțiune sau influența asupra părții vătămate sau martorilor - aceste argumente sunt declarative și de „serviciu" pentru toți acuzatorii, care cer arestarea persoanelor.

Apărarea consideră că în încheierea contestată lipsesc argumente pentru inevitabilitatea aplicării arestării preventive în privința lui Gubceac Vadim.

În instanța de recurs inculpatul Gubceac Vadim și apărătorul acestuia, avocatul Vasile Martin, au susținut recursul și au pledat pentru cerințele invocate.

Procurorul participant în instanța de recurs Ira Guțu, a considerat recursul nefondat și a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea în vigoare a actului judecătoresc contestat.

Verificând legalitatea încheierii și temeinicia cerințelor formulate în cererea de recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței pentru soluționarea cauzei, ascultând discursurile participanților procesului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări încheierea recurată, soluție care este adoptată în corespundere cu dispozițiile art.312 alin.(5) pct.2) CPP, potrivit cărora *în urma controlului judiciar efectuat, instanţa de recurs pronunţă una din următoarele decizii: ...respinge recursul*.

Analizând solicitările recursului în raport cu motivele expuse în încheierea contestată, Colegiul reține, că prima instanță a dat deplină eficiență normelor internaționale și celor naționale, ce reglementează dreptul persoanei la libertate și condițiile de restrângere a acestui drept, precum și dispozițiilor legislației naționale cu privire la modul, condițiile și temeiul de aplicare/prelungire a măsurii preventive. În argumentarea acestei concluzii Colegiul va menționa următoarele.

Potrivit prevederilor art.175 alin.(2) CPP, *măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre*

aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Potrivit art.185 alin.(1) CPP, *arestarea preventivă constă în deţinerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepţională şi se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării*.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) CPP, *măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei*, alin.(2) al acestei norme stipulând, că *arestarea preventivă şi măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvârşirea unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de trei ani şi doar în condiţiile prevăzute de prezentul cod*.

Totodată, potrivit art.186 alin.(2) CPP, *perioada de ţinere în arest a învinuitului, inculpatului nu poate depăşi un termen rezonabil, stabilit în funcţie de complexitatea investigaţiilor necesare pentru descoperirea adevărului şi ţinând cont de obligaţia de celeritate în soluţionarea cauzei penale în care învinuitul sau inculpatul este ţinut în stare de arest*, la alin.(4), fiind stipulat, că *termenul arestului poate fi prelungit doar atunci când alte măsuri preventive neprivative de libertate nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestului preventiv şi şi-au păstrat actualitatea condiţiile şi criteriile stipulate la art.175, 176 şi 185*.

Potrivit art.5 alin.(1), lit.c) din CEDO, care stipulează, că *orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia*.

Colegiul penal menționează, că pe cauză sunt prezente probe care confirmă existența bănuielii rezonabile de comitere de către inculpat a infracțiunii lui imputate. Această bănuială este confirmată prin probele acumulate și prezentate de acuzare la rechizitoriul ce a fost transmis în instanța de judecată.

Colegiul penal notează, că în conformitate cu art.6 CPP, *bănuiala rezonabilă presupune suspiciune care rezultă din existența unor fapte şi/sau informații care ar convinge un observator obiectiv că s-a comis ori se pregăteşte comiterea unei infracţiuni imputabile unei anumite ori anumitor persoane şi că nu există alte fapte şi/sau informații care înlătură caracterul penal al faptei ori dovedesc neimplicarea persoanei*. Faptele care conturează o bănuială rezonabilă nu trebuie să fie la același nivel ca şi cele necesare pentru a justifica o condamnare (*Erdagoz c. Turciei*).

Cu referire la semnificația în fapt a ”bănuielii rezonabile” ca concept incorporat în garanțiile legalității privării de libertate, Curtea Europeană a notat, că ”bănuiala rezonabilă” că a fost comisă o infracțiune presupune existența unor fapte sau informații care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi comis o infracțiune. Cu toate acestea, ceea ce poate fi considerată ca fiind ”rezonabil” va depinde de toate circumstanțele cazului particular (*Erdagöz c.Turciei, Fox, Campbell şi Hartley c. Regatului Unit*).

CtEDO în cauza *Brogan şi alții c. Regatului Unit*, și *Murray c. Regatului Unit* a enunțat, că faptele care conturează o suspiciune nu trebuie să fie la același nivel ca și cele necesare pentru a justifica o condamnare.

Colegiul penal notează, că arestarea preventivă la moment nu este bazată exclusiv pe prezența bănuielii de comitere a infracțiunii, or, în privința lui Gubceac Vadim se reține riscurile care în cumul justifică continuarea aflării lui în arest.

Colegiul penal deduce, că instanța de fond soluționând întrebarea privind prelungirea arestului preventiv, a dat deplină eficiență prevederilor legii procesual-penale în acest aspect, a argumentat concluziile făcute în suportul soluției adoptate, ținând cont de cadrul legal existent. Instanța întemeiat a statuat asupra faptului, că există motive rezonabile de a presupune, că inculpatul se va eschiva de la judecată, prin ce va împiedica mersul normal al procesul judiciar.

Justețea prelungirii de către instanță a termenului arestării preventive a inculpatului Gubceac Vadim, pe lângă prezența bănuielii rezonabile în comiterea de către acesta a infracțiunilor incriminate, reiese inclusiv din faptul, că la momentul soluționării demersului a persistat și nu s-a diminuat riscul eschivării.

Respectiv, Colegiul penal consideră, că instanța de fond la momentul examinării demersului corect a concluzionat necesitatea menținerii inculpatului Gubceac Vadim în continuare în stare de arest, el fiind pus sub învinuire pentru comiterea cu intenție a unei infracțiuni grave – art.27, art.171 alin.(2) lit.a) CP, ce prevede sancțiunea închisorii pe un termen mai mare de 3 ani.

Deci, în cazul în care în cadrul procesului judiciar va fi constatată vinovăția lui Gubceac Vadim, acesta riscă să primească pedeapsa închisorii, fapt care trezește bănuieli despre eventuala eschivare a lui de la judecată. Deși aceste circumstanțe de sine stătător nu pot determina ținerea persoanei în arest, totuși în continuare Colegiul penal va analiza și alte împrejurări, ce în cumul cu severitatea

pedepsei pe care o riscă inculpatul, determină continuarea ținerii lui Gubceac Vadim în arest.

Deci, Colegiul consideră, că instanța întemeiat s-a ghidat de faptul, că la momentul soluționării demersului a fost actuală suspiciunea că fiind plasat în libertate inculpatul, percepând severitatea pedepsei pe care o riscă pentru fapta adusă în învinuire, inculpatul se va eschiva de la judecată cu scopul de a evita răspunderea penală, iar aceasta ar avea consecințe negative asupra procesului penal.

Luând în considerație caracterul faptei aduse în învinuire lui Gubceac Vadim, a fost și este oportună ținerea inculpatului în detenție provizorie, în vederea excluderii riscului obstrucționării justiției, ținând cont inclusiv și de faptul că procesul judecării cauzei este la etapa incipientă, urmând a fi inițiată cercetarea judecătorească, cu audierea părților și a martorilor. Este prezentă suspiciunea că fiind în libertate, inculpatul va întreprinde anumite influențe asupra părții vătămate și a martorilor, inclusiv asupra persoanelor care l-au împiedicat de a duce până la capăt presupusa faptă infracțională.

Cazierul penal eliberat pe numele inculpatului denotă, că anterior Gubceac Vadim a avut probleme cu legea, a fost dedus judecății pentru comiterea infracțiunii de tâlhărie, prevăzută de art.188 alin.(2) CP, însă prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 02.11.2017 procesul penal în privința acestuia a fost încetat pe motivul împăcării părților. Aceste informații denotă prezența riscului comiterii de către inculpat a altor fapte infracționale, în cazul eliberării de sub arest.

Astfel, Colegiul consideră, că la momentul soluționării demersului instanța corect a apreciat că restricțiile impuse față de inculpat vor asigura înlăturarea riscurilor menționate supra, fiind justificată necesitatea restrângerii dreptului garantat al inculpatului la libertate prin prisma art.5 al Convenției. În acest sens s-a luat în considerație prezența riscurilor descrise, caracterul și gravitatea faptei ce i s-a adus în învinuire inculpatului, precum și circumstanțele comiterii acesteia, fiind respectat principiul proporționalității, or, măsura prelungită în privința inculpatului nefiind disproporționată cu necesitatea apărării într-o societate democratică a interesului public, reieșind din faptul că interesul social al protejării societății primează interesului personal al inculpatului de a fi cercetat în stare de libertate.

Deci, la moment, Colegiul consideră imposibilă aplicarea față de inculpat a unei alte măsuri preventive, mai blânde decât arestarea preventivă, or, temeiurile ce au stat la baza aplicării acesteia, își mențin actualitatea, riscurile reținute în sarcina inculpatului persistă până la moment și nu s-au diminuat, fapt ce a și determinat instanța de a admite demersul înaintat de către procuror cu privire la prelungirea arestului, or, arestarea preventivă este necesară pentru evitarea comportamentului

necorespunzător al inculpatului, în vederea asigurării bunei desfășurări a procesului judiciar, alte măsuri preventive în acest sens fiind ineficiente.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul penal conchide, că încheierea instanței de judecată privind prelungirea arestării preventive a inculpatului Gubceac Vadim este întemeiată și urmează a fi menținută, cu respingerea recursului declarat de apărătorul-recurent, ca fiind nefondat.

Conducându-se de prevederile art.312 alin.(5) pct.2); art.329 CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul declarat de către avocatul Vasile Martin împotriva încheierii Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 16.12.2024, prin care a fost admis demersul procurorului și prelungită măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, cu eliberarea mandatului de prelungire a arestului pe un termen de 30 zile, de la 22.12.2024 până la 21.01.2025, ora 09:10, în privința lui **Gubceac Vadim *******, se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei încheieri și a mandatului fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.